

Director,
XEVI XIRGO
Subdirectors,
LUÍS MARTÍNEZ,
CARLES RIBERA

SECCIONS:
Política, **PEPA MASÓ**; Economia, **JOAN ARMENGOL**;
Opinió, **TONI BROSA**; Societat, **CARLES SABATE**; Cultura,
Espectacles, **JAUME VIDAL**; Comunicació, **GEMMA**
BUSQUETS; Disseny, **MANEL CASTILLA**; Fotografia,
ROBERT RAMOS; Documentació, **CARME TORNÉS**;
Delegada a Madrid, **MONTSE OLIVA**;
AVUI.CAT, **JORDI PALMER**;
President del Consell Editorial, **VICENT SANCHIS**

REDACCIÓ I SEU SOCIAL:
Tàpies, 2 - 08001 Barcelona

CENTRALETA Tel. 93 316 39 00
ADREÇA INTERNET: <http://www.avui.cat>
SERVEI D'ATENCIÓ AL CLIENT Tel. 972 18 64 80 - Fax: 972 18 64 40

PUBLICITAT: **HERMES COMUNICACIONS, S.A.**
Santa Eugènia, 42. 17005 Girona.
Tel.: 972 18 64 35 - Fax.: 972 18 64 10 - Adreça electrònica: publicitat@avui.cat

IMPRESSIÓ: **Gráficas de Prensa Diaria. DL: B20.249-1976** DIFUSIÓ CONTROLADA PER L'OJD.

A efectes del que preveu l'article 32.1 paràgraf segon de la LPI, Corporació Catalana de Comunicació SL s'oposa expressament a la utilització de qualsevol contingut d'aquest diari amb la finalitat de fer reserves o revistes de premsa amb fins comercials (press-clipping) sense comptar amb l'autorització prèvia de Corporació Catalana de Comunicació SL.

CAL UNA ANÀLISI PLURIDISCIPLINÀRIA DEL CONFLICTE PER TROBAR-HI SOLUCIONS NO VIOLENTES

David Bueno i Torrens

Professor i investigador de genètica de la UB i divulgador de la ciència

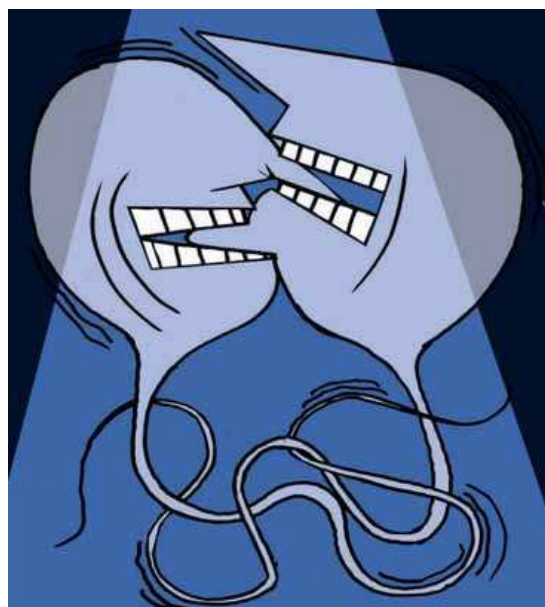
La ciència dels conflictes

Si em demanessin una llista amb dotze paraules que defineixin la vida, una d'elles seria *conflicte*. La vida és un fenomen dinàmic que ens obliga a interactuar constantment amb el nostre entorn, fet que genera interessos no compartits i fins i tot contraposats dels quals neixen els conflictes. La setmana passada es va celebrar a Barcelona el IV Congrés Internacional de Conflictologia i Pau, que va reunir experts en molts camps del coneixement humà per a analitzar de forma interdisciplinària l'origen i la resolució dels conflictes humans. Jo hi vaig assistir com a membre del Centre de Recerca i Estudis en Conflictologia, el CREC –acrònim que presenta uns significats polisèmics i onomatopèics molt interessants–, un grup pluridisciplinari que va arrencar fa un any sota l'aixopluc de la Universitat Oberta de Catalunya i al qual em vaig incorporar en qualitat de biòleg i genetista, junt amb experts en sociologia, política, economia, dret, filosofia, pedagogia, psiquiatria i neurobiologia.

LA CONFLICTOLOGIA és la ciència que estudia els conflictes, i inclou l'anàlisi del seu origen i la

cerca d'estratègies de mediació i resolució no violentes: conflictes col·lectius, com per exemple polítics, socials i econòmics, que sorgeixen d'una violència estructural producte de l'organització de la mateixa societat; o d'àmbit més individual, com per exemple els de parella o amb companys, que en ocasions poden degenerar en greus agressions físiques i psicològiques, com la violència de gènere i l'assetjament. La llista de conflictes és enorme, però les seves conseqüències són similars: malestar i desgràcia personals i col·lectius, que poden arribar a ser extrems per a qui els pateixen –i, poc o molt, tots en patim i també en causen.

FINS NO FA GAIRE la conflictologia era feia indiscutible de les ciències socials. Tanmateix, cada cop és més evident que sense les ciències naturals, i molt especialment les biomèdiques, la visió que hom en té és necessàriament incompleta. El motiu és ben simple: en un món de recursos limitats, els conflictes formen part de la natura, del mateix teixit vital, la qual cosa ha fet que en totes les espècies, la nostra inclosa, s'hagin seleccionat mecanismes biològics per afrontar-los, com per exemple l'agressivitat. En aquest sen-

GUILLEM CIFRE

“La gran majoria de persones que manifesten conductes violentes pateixen alguna mena de trastorn psiquiàtric, sovint d'origen neurobiològic o genètic”

tit, per esmentar uns quants exemples, s'han identificat més d'una dotzena de gens que fan algunes persones més propensos a tenir poc control de les seves emocions i a ser més agressives; s'ha demostrat que la major part d'aspectes de la nostra conducta, incloent-hi els implicats en la vida social, tenen un grau considerable d'heretabilitat genètica, que oscil·la entre el 30% i el 60%; i que la gran majoria de persones que manifesten conductes violentes pateixen alguna mena de trastorn psiquiàtric, sovint d'origen neurobiològic o genètic.

EN ELS CAS DE LA NOSTRA espècie tot això hi influeix i es veu influït per la societat, una estratègia vital dins la qual ens integrem també per necessitat biològica d'espècie. Per aquest motiu, per comprendre l'origen i avançar cap a una resolució no violenta dels conflictes que en redueixi l'impacte i l'abast fins allà on ens permeti la idiosincràsia humana, la seva anàlisi pluridisciplinària és imprescindible, amb la contribució no excloent de totes les disciplines científiques socials i naturals, cadascuna en el seu àmbit concret d'estudi, però de forma interrelacionada amb totes les altres.

El Mateuot

Josep M. Ballarín

Capellà i escriptor

Volia parlar del papa. La carcúndia d'esquerres ens resulta tan pestilent com la de dretes. M'he trobat amb un bon noi esgarriat perquè en els dies de crisi que patim, ens reben-

tarem els quartos donant al papa nogensmenys que cava i crema catalana. Bon profit i amén.

Deia que volia parlar del papa i del seu pas per casa.

Però he de parlar d'una de més grossa.

Se'ns ha mort el Mateuot.

El minyó era nat nogensmenys que a Puig-reig, on poc en resta del castell d'en Guillem de Berguedà o de les fàbriques

de fa quatre dies. El Mateuot fou un bordegàs de carrer i pinya com qualsevol altre. Però als dotze anys, diria que als dotze anys, va entrar en el camí de la levítica en el mai prou lloat seminari de Solsona.

Vinga llatí i perfecció de llatí. Vinga llatí. Vinga filosofies i vinga teologies. En els darrers anys de batalla i cigrons, mestre Mateuot va treure totes les llorigades que donava la

casa. Era un cap de brot.

Seguint els usos i costums del casaliç, el nostre home havia d'anar a Roma per acabar-se de llojar. No l'hi van enviar.

La *clericalla* té les seves lleis no escrites, més aconpleertes que el dret canònic. Una d'elles és enviar a les papals algú que pinti per a bisbe. Vull dir que, endemés de llorers, el romà ha de ser pietoset, endreçadet i un punt garneu. El Mateuot tenia

més fe que pietat, vestia barrip-barrap i deia les coses pel seu nom.

I ja me'l teniu de vicari, després voltant el roc i fent el tomb pels racons del bisbat, professor a l'Escola del Treball, rectoràs de Berga. I *pataplum*, acabant-les a cal Bassacs.

Hi ha passat anys, envellint a la quietat, viscut en una soledat que ell se sabia. Generós a cor obert, amb una esquerperia de noi dolentot que

es feia estimar tant.

Benvingut sigui el papa a casa i espero que el temple no se li ensorri al damunt per obra i gràcia de la tuneladora. I ara amb tots els respectes. El papa haurà estat el pas d'un ocell de pau, com qui diu un instant. Marxat ell, amb crema o sense ens queda la mena del Mateuot, que és la del pa de cada dia ficat entre la gent.

La colla del Mateuot és el pilar de l'Església.